

Meditatio scti anselmi de redēp. ge. hu.

medullas flammis salutarib⁹ penetrā
do succende. s^c antiq⁹ ferreus igne illu
strando mentis z corporis vniuersa de
pascet. **P**ot⁹ me tue voluntatis torrente
vt iam nil n^o iuridanoz degustare libeat
venenate dulcedinis. **J**udica me z dis
cerne de gente non sancta causā meam.
Doce me quia deus me⁹ es tu facere vo
lūtatem tuā. **C**redo ergo quemcunq⁹
inhabitaueris in eo patris ac pariter fis
lij domicilium condis. **B**eatus q⁹ te me
rebitur hospitiē habere quō p te pater z
filius apud eū facient mansiōnem. **V**e
ni iam veni benignissime dolentis anie
cōsola⁹ cor in optunitatibus z tribulatio
nibus adiutor. **V**eni mūdator sceleris
curat⁹ oz vulneris. **V**eni fortitudo fragi
lium: releuator labentium. **V**eni doctor
humiliū: destructo⁹ supborū. **V**eni or
phanoz pius pater. **C**ōsolator misero
rum. **V**iduarum dulcis iudex. **V**eni spes
paup⁹: refocillator deficiētū: **V**eni sy
dis nauigantium: portus naufragātū
vnto oim viuentium decus singulare
Alimentū vnica salus. **V**eni sanctissi
me spiritū veni z miserere mei. **A**pta
me tibi z condescende ppicius mihi vt
in tua magnitudine exiguitas: tuoq⁹
rebori mea imbecillitas fm tuaz multi
tudiem cōplaceat miseratōi. **P**er iesū zē
m⁹ **I**serere domine famulis z famu
labus tuis. **A** z dirige actus eo
rum quotidie in bonum z om
nia peccata eoz dimitte: z mitte in cor
eoz talem intellectum: vt ex toto corde
tibi fideliter seruiant z tibi placeant: et
oī tpe i tuo scō sūnto pmaneat. **P**er zē
Amulos z famulas tuas q⁹ do
mine frēs z sorores meas omes
q⁹ debitores meos corpore pari
ter z mēte purifica vt in tua inspiratōe
cōpuncti noxias delectatiōes vitare p
ualeant. **P**er dñm nrm iesum christum
Dignusest mercenarius vel operar⁹
mercede sua oībus tuis credit z optat

iuuari z sarcia ptōz a te subleuari. **P**er.
Explīcūt meditationes anselmi.
Incipit meditatio scti anselmi de re
dēptōe generis humani.

Anua christi

Ana aia de graui morte susci
tata aia de misera seruitute
xpi sanguine redēpta z liberata **E**xcita
mentē tuā. **M**emēto resuscitatōnis tue.
Recogita redēptionē z liberationem
tuam. **R**etracta vbi z quo sit virtus re
dēptōis tue. **V**ersare i meditatiōe eius
Delectare i cōtēplatiōe ei⁹. **E**xcute fasti
diū tuū: fac vim cordi tuo. **I**ntēde in b
mētē tuā. **S**usta bonitatem redēptōis
tui. **A**ccēdere i amorē saluatoris tui. **M**ā
de fauū xboz. **S**uge plus q⁹ mellicū sa
porē. **G**luti salubrē dulcorē: mande cogi
tando. **S**uge intelligēdo. **G**luti amādo et
gaudēdo: letare mandendo. **G**ratulare
sugēdo. **F**ocūdare glutiēdo. **U**bi q⁹ z q⁹
est xtus z fortitudo saluatoris tui. **L**er
te christus te suscitauit. **I**lle bon⁹ sama
ritan⁹ te sanauit. **I**lle bon⁹ amicus per
oīa sua te libtrauit xpus in q⁹. **E**rgo vir
tus saluatōnis tue xtus est xpi. **U**tiq⁹
cornua i manib⁹. **I**bi abscondita ē forti
tudo ei⁹. **C**ornua quidē in manib⁹ eius
quia brachijs crucis cōfixe sūt man⁹ ei⁹
Que aut fortitudo in tanta infirmitate
Que altitudo in tāta humilitate **Q**uid
venerabile in tanto contēptu. **S**z certe
iā absconditū q⁹ in infirmitate ideo cela
tū q⁹ in humilitate. **I**deo occultū q⁹ i cō
temptu. **S** fortitudo abscondita: hoīem
in cruce pendētē suspēdere mortē eter
nā. **G**enus humanū pmente hoīe in lig
no confixū defigere mūdū ppetue mor
ti affixū. **S** celata potestas hominē dā
natū cū latronib⁹ saluare hoīes dāpnā
tos cū demonibus hominē patibulo ex
tēlū aia trahere ad seipm. **S** virt⁹ occul
ta vnam animā emissam de corpore in
numerabiles extrahere de inferno ho
iū

minē mortem corpis suscipere ⁊ mortem animarū perimere. **Capitulum. II.**

Ut bone domine pie redēptor potens saluator cur tantam virtutem opuisti tanta humilitate **An** vt falleres dyabolum: q̄ fallendus hoīem deiecit de paradiso. Sed vtiq̄ x̄itas nullum fallit qui ignorat. Qui n̄ credit x̄itatem ip̄e se fallit. Veritas itaq̄ nullum fallit: an ideo vt ip̄e dyabol⁹ se falleret. Sed vtiq̄ sibi veritas nullum fallit. Ita non intendit vt aliquid se fallat q̄uis hoc dicat facere cū p̄mittit. Nō enī assumpsisti hoīem vt te notū opres sed vt ignotū apres. Verū dāp̄ verū hoīem te dixisti ⁊ opib⁹ ostēdisti. Res p̄ se occulta nō studio occulta nou sic est facta vt abscondere: sed vt suo ordine p̄ficere. Nec vt aliquem deciperet sed vt quēadmodum oportebat fieret. Et si dicat occultata nō est aliud q̄ non est omnibus reuelata. Nam ⁊ si x̄itas nō oībus se manifestat nulli tamē se negat Ergo dñe nec vt falleres nec vt aliq̄s se falleret sic fecisti. Sed vt faceret qd̄ ⁊ q̄ mō faciendus erat p̄ oīa in veritate p̄stitisti. Qui ergo se fefellit in tuax̄tute: nō de te sed de p̄pa queratur falsitate. **An** dyabolus habebat aliquid iuste aduersus deum vel aduersus hominē p̄pter q̄ deus deberet aduersus eū p̄ hoīe hoc modo agere qm̄ apta fortitudine. vt dū ille iniustū hominē iuste occideret iuste potestatem quā sup̄ iniustos habebat p̄deret. Sed certe dyabolus nec deus debebat aliquid nisi penam. nec homo nisi vincere. Ita vt quemadmodum ab illo se facile permisit vinci peccando ita illum vinceret ad difficultatez mortis iusticiam integram seruando. Et h̄ nō nisi deo debebat hō. Nam nō peccauit aduersus dyabolum s̄ aduersus deū Nec hō dyaboli erat: s̄ ⁊ hō ⁊ dyabolus dei erat. Sed ⁊ dyabolus verabat hominē nō hec faciebat zelo iusti s̄ neq̄tie.

nec iubēte deo s̄ p̄mittēte: nō diaboli: s̄ dei iusticia exigēte. Nihil ḡ erat in dyabolo cur de⁹ aduersus eū ad saluādum hoīem fortitudinem suā celare aut differre deberet. **Capitulum. III.**

N aliq̄ necessitas coegit vt altissimus sic se ⁊ op̄s deus ad redimendū aliq̄d t̄m laboraret. S̄ oīs necessitas ⁊ impossibilitas sue subiacet volūtati. Quippe qd̄ vult necesse est esse: ⁊ quod non vult: impossibile est eē. Sola ḡ voluntate ⁊ qm̄ omnis eius voluntas semp̄ bona est sola facit hoc voluntate. Nō enī deus egebat vt hoc modo hoīem saluū faceret: s̄ humana natura indigebat vt h̄ modo deus satisfaceret. non egebat deus vt tam laboriosa pateret: s̄ indigebat homo vt sic deo reconciliaretur: nec egebat deus vt sic humiliaretur. Sed indigebat homo vt sic de p̄fundo inferni euerteret. Diuina natura humiliari aut laborare nō eguit: nec potuit hec oīa humanā naturaz vt ad hoc restitueretur p̄pter quod facta erat necesse erat facere. S̄ nec illa nec quicqd̄ deus non est non poterat ad hoc sufficere. Nam homo ad quod institut⁹ est nō restituitur si nō ad similitudinem angelorum in quibus nullum est peccatū p̄hibet. Qd̄ est impossibile fieri nisi oīa p̄cepta peccatorū remissione: que nō fit nisi p̄cedēte inteḡ satisfactōe quā satisfactōem talē optet eē: vt pctō: aut aliq̄s p̄ illo det aliq̄d deo de suo qd̄ debitū non sit qd̄ supat oē qd̄ de⁹ nō est. Si enī peccare eē deū exhonozare: ⁊ h̄ hō facere nō deberet etiā si necesse eē q̄qd̄. Et qd̄ deus nō est p̄ire vtiq̄ imutabil. Et apta ratio erigit vt q̄ peccat reddat aliq̄d dō p̄ honore ablato mai⁹ q̄ si h̄ p̄ quo illū exhonozare si debuit. Qd̄ qm̄ hūana natura sola nō habebat nec sine debita reconciliari satisfactōe poterat: ne iusticia in regno suo peccatum inordinatum relinqueret subuenit bonitas dei: et eam in

... filius de
... q̄ haberet
... certam q̄ de
... qd̄ soluer
... tamē nihil
... quod de
... P̄ccatiō
... q̄ oē quod
... qd̄ deber
... Si enī ill
... multitudine
... que cogitan
... q̄ vita e
... peccata sunt ma
... hōc vitā hon
... debebat: q̄
... de suo ad
... p̄
... oībus ali
... esse defen
... necessitate ali
... non debebat
... ea s̄u ill
... fultinet.
... deo in illo
... vt redi
... ex debito ex
... In oībus
... sed
... illa est minuta sed
... ad iusta. Ca
... natura
... illa est aliq̄d villa
... libere volū
... volū
... voluntate ab hominē
... alio p̄ honore illa ma
... illata. Unde dicitur ⁊ m̄
... aut. Nec vlla cogite
... t̄m d̄p̄ onāte sapientia
... vt m̄ oīes cogendo p̄
... p̄ placitū: ⁊ oī
... h̄c spē facta
... p̄ qd̄ ab co
... iustus bono p̄

Meditationes anselmi

suā psonā assumpsit filius dei. Et i ea psona eēt hō deus q̄ haberet q̄d sup̄ary nō solū omnem eētiam q̄ deus non est Sed omne debitum q̄d soluere peccato res debēt. Et hic tamē nihil p se deberz soluere p alijs qui quod debebāt redere nō habebant. Preciosior ē nāq̄ vita hominis illius q̄ oē quod deus nō ē z sup̄at oē debituq̄ q̄d deberēt peccato res p satisfactōe. Si enī illius interfectio sup̄at oēm multitudinem z magnitudinē peccatorū que cogitari p̄nt extra psonā dei. Palam ē q̄ vita eius magis ē bona q̄ oīa peccata sint mala q̄ extra psonā dei sūt. Hanc vitā homo iste cū ex debito mori nō debebat: qm̄ peccator nō erat sponte dedit de suo ad honorē patris cū eam sibi auferri ppter iusticiam pmisit: vt exēplū oibus alijs daret iusticiā dei ab illis nō esse deserēdum ppter mortē quā ex necessitate aliq̄n soluē dnt. Lū iste qui eā non debebat z seruata iusticia vitare posset eā sibi illatam ppter iusticiam sponte sustineret. Dedit itaq̄ humana natura deo in illo hoīe z nō ex debito q̄d suum erat: vt redimeret se in alijs in quib⁹ q̄d ex debito exigebat redere nō habebat. In oibus his diuina natura nō est humiliata sed humana exaltata nō illa est minuta sed ista misericorditer est adiuta. Capitulū. III

Et humana natura in isto hoīe passa est aliqd̄ vlla necessitate: sed sola libera volūtate: nec aliq̄ cui violentiē subcubuit. Sed spōtanea volūtate ad honorē dei z volūtatez alioz hominū q̄ illi mala volūtate sunt illata laudabiliter z misericorditer sustinuit. Nec vlla cogēte obedientia sz potēti disponēte sapientia: nō enī illi hoī p̄ vt moreret cogendo p̄cepit. Sed ille quod p̄ri placituz: z oibus p̄fecturum intellexit: hoc spōte fecit: nō enī ad hēū cogere potuit p̄ q̄d ab eo exigere nō debuit: nec p̄ri tātus honor potuit nō plas-

cere quē tamē bona volūtate filius spōte obtulit. Sic itaq̄ p̄ri liberam obediētā exhibuit cū hoc q̄d patri placituruz sciuit spōte facere voluit. Deniq̄ quoniam p̄ri illi hanc volūtate bonā dedit q̄uis liberā nō imerito dicit: q̄ ille velut p̄ceptū p̄ris accepit. Hoc vtiq̄ mō obediens fuit p̄ri vsq̄ ad mortē. Et sic mās datū dedit illi pater sic fecit. Et calices quem dedit illi p̄ bibit. Hec est enī perfecta z liberrima humane nature obediētia cū volūtate suā liberā sponte volūtati dei subdit: z cū acceptam bonaz volūtatem sine omni exactōe spontaneā libertatē ope pficit. Sic homo iste redemit oēs alios: cū hoc q̄d spōte dedit dō cōputat pro debito quod illi debebant. Quo p̄cio nō semel tm̄ a culpis hō redimif. Sed etiam quotiens cū digna penitētia redierit recipif. Que tm̄ penitētia peccati nō pmittif. Sed qm̄ in cruce factus est: p̄ crucē n̄ christus nos redemit. Qui ḡ ad hanc grām volunt cuz digno affectu accedere saluant. Qui ḡ illam p̄temnūt: q̄ debitu q̄d debēt non reddunt iuste damnant. Caplm. V.

Ecce aīa christiana hec est virtus creationis tue: hec est virtus libertatis tue: hoc est p̄cium redēptōnis tue. Captiua eras: sed hoc modo redempta. Ancilla eras: sed sic liberata. Sic es exul reducta: p̄dita: restituta z mortua resuscitata. hoc mādāt homo hoc ruminet: hoc sugat: hoc glutiat cor tuū. Lū eiusdē redēptōnis tui carnem z sanguinē accepit os tuū. hoc fac in hac vita cotidianū panem victum z viaticum tuum. Quia p̄ hocz non nisi per h z tu manebis in xpō z xpūs in te. Et in futura vita erit plenū gaudium tuum. Sed o tu domie tu q̄ vt ego viuerē mortem suscepisti. Quō letabor de libertate mea que non est in fide nisi de vinculis tuis. Qualiter ḡtulabor de salute mea: cum nō sit nisi de doloribus tuis. Quō

De passione domini

tuo plusq̄ meip̄m q̄sto tu es maior me
pro quo dedisti teip̄m z cui pmittis te
ip̄m: fac p̄cor domine me gustare p̄ amo
rem quod gusto p̄ cognitione. Sentias
p̄ affectu qd̄ sentio p̄ intellectum pl̄ de
beo q̄ meip̄m totu: nec plus habeo: nec
hoc ip̄m possum per me reddere totum.
Trabe tu dñe in amore tuu vl̄ hoc ip̄m
totu qd̄ sum: tuu est p̄ditoe fac totu tuu
dilectoe. Ecce dñe cora te cor meū conat̄
S̄z p̄ se nō pot̄: fac tu qd̄ ip̄m nō potest
Admitte me inter cubiculu amoris tui
Peto q̄ro pulso. Qui me facis petere.
fac z accipe. Das querere: da inuenire:
doces pulsare ap̄i pulsati. Qui das si ne
gas p̄tenti: qd̄ inuenit. Si querēs fru
strat̄. Qui ap̄is si pulsati claudis. Quid
das nō orati. Si amore tuu negas ora
ti aliqd̄ te habeo desiderare a te habeam
impetrare: adherere illi: adherere impu
ne aia mea. Bone dñe pie dñe ne reijci
as eam: fame amoris tui lāguet: refacil
la eā satiet eā dilectio tua. Impinguet
eā affectus tuus: occupet me totu z pos
sideat me totu. Qui es cū p̄fe z sp̄scō
de solus b̄ndict̄ in sc̄la sc̄loꝝ Amen.

Expliciūt meditatioes beati Anselmi
de redemptione generis humani.

Incipit Anselmus tractans de passi
one domini nostri iesu christi.

Eatus Ansel

b
mus longo tpe orōibus z la
crimis z ieiunijs rogabat be
atam x̄ginem vt ei reuelaret q̄liter fili
ei passus fuerit Tandē beata virgo ap
paruit ei z dixit. Tātōz talia passus est
filius meus dilectus q̄ nullus sine effu
sione lacrimaz exp̄mere p̄t: tñ qz glifica
ta sū: amplius flere nō possū. Lū passi
onē filij mei p̄ ordiem sicut facta ē p̄ sin
gula tibi explicabo. Et beat̄ anselmus
p̄ singula q̄suiuit: z br̄a x̄go r̄idit. Que
suiuit at sic. Dic carissima dñia q̄liter fuit
passio filij tui inchoata. Respondit ma

ria. Quā filius me^o a cena facta surrexit
cū discipul̄ suis: Judas scarioth ad p̄n
cipes sacerdotū abiit: z filiū meū tradi
dit. z p̄ triginta denarijs vendidit. A
Quales fuerāt illi denarij. Ad Isma
helitici q̄bus z ioseph v̄ditus fuit ante
q̄tuor milia ānoꝝ z hereditaria fuerunt
successioe duoluti ad illos iudos q̄ xp̄s
emerūt: z valet vn̄ tñ q̄tū decē vsua
les. Et nota q̄ iudas ita auarus fuit q̄
vidit q̄ xp̄m p̄ eis v̄didit: z tñ xp̄s sibi
sepe p̄dicauerat: z nūq̄ eū cōuertere po
terat. A Fuiisti tūc cū filio tuo z disci
pulis ei^o. Ad Mō: sed scias qz cenaue
rat: z pedes discipuloꝝ lauerat: z corp^o
suū z sanguinē eis dederat: z dulcis eis
p̄dicauerat. z Judas p̄tiffices adierat:
filius me^o de mōte syon cū discipul̄ suis
descēdit: z pedē mōtis oliueti vbi erat
ortus introiuit: z discipulis dormienti
bus ascēdit ad pedē mōtis oliueti q̄nt^o
est ictus lapidis a discipul̄: z orauit pa
trē sic Exaudi me dñe qm̄ benigna ē mi
sericordia tua: fin̄ mul. m̄. tue. ref. i me
Iniēde aie mee z libera eā p̄pter inimi
cos meos: respice in me. A Quare sic
orauit. Ad Propter tres rōes p̄ima
qz delicate nutrit^o fuit: vt pote fili^o virgi
nis de stirpe regis natus: qz nobiles ma
gis dolēt q̄ rustici. Secūdo qz tāta an
gustia eū inuasit: qz guttas sanguis su
dauit de toto corpe suo: qz fuit de^o: idō
oia q̄ pati debuit p̄sciuit: cōsp̄tōem: fla
gitōez: blasphemias: p̄fixionem z h̄nōi.
Tercō p̄sciuit qz iudei nō debuerūt eius
misereri: z qm̄ sic orauit. P̄ si fieri p̄t trā
seat a me calix iste: angel^o ei appuit cō
fortās eū z dixit. Cōstās esto dñe qz mō
debes totū gen^o humanū redimere: po
stea ad discipulos redijt: eosqz dormien
tes inuēit: qb^o dixit. Mō potuistis vna
hora mecū vigilare: z dixit: ecce appropi
quabit q̄ me tradet. Et ecce Judas ve
nit cū turba magna i ortū z dixit iudeis
Duo itaqz pares st. scz. Jacob^o z iobes

Tha